

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/108/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412206597
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2014:8412206597.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobcu B., štátneho občana SR, zastúpeného JUDr. Milanom Szöllössym, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Košice, Kováčska 28, proti žalovanej KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, o náhradu škody s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 15 468,80 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 38 672 eur od 27. 8. 2012 do 31. 8. 2012 do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 59,92 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 19. 8. 2012 do zaplatenia do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
- IV. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- V. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi na náhrade trov konania 5 802,84 eur na účet zástupcu JUDr. Milana Szöllössyho, advokáta so sídlom Košice, Kováčska 28, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
- VI. Žalovaná je povinná zaplatiť štátu na náhrade trov konania 17,74 eur na účet tunajšieho súdu v Štátnej pokladnici do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súd 28. 8. 2012 domáhal na žalovanej náhrady škody na svojom zdraví, a to náhrady za bolesť vo výške 1 690,95 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 27. 2. 2012 do zaplatenia, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 38 671,20 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 10. 8. 2012 do zaplatenia, náhrady za zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 19 335,60 eur a náhrady nákladov spojených s liečením vo výške 88,28 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 7. 8. 2012 do zaplatenia, a náhrady trov konania, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu odôvodnil tvrdeniami, že pri dopravnej nehode dňa 3. 7. 2010 na štátnej ceste od obce Kežmarok do obce Huncovce č. I/67 utrpel ťažké ublíženie na zdraví v motorovom vozidle zn. Škoda XXXT., evidenčné č. O.. Dopravnú nehodu zavinil vodič motorového vozidla zn. Renault Megane, evidenčné č. I., M., ktorý pri prejazde pravotočivou zákrutou v dôsledku nevenovania sa plne vedeniu vozidla a sledovaniu situácie v cestnej premávke prešiel s vozidlom do protismeru, kde došlo k zrážke s protiúčim motorovým vozidlom zn. Škoda XXXL, evidenčné č. O., ktoré viedol. Trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok č. k.: 1T 24/2011 - 362 z 27. 4. 2011 bol vodič M. uznaný vinným zo spáchania prečinu

ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. h) Trestného zákona. Za škodu na zdraví mu podľa ust. § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka na základe objektívnej zodpovednosti zodpovedá poistený prevádzkovateľ a podľa § 420 Občianskeho zákonníka vodič motorového vozidla zn. Renault Megane, evidenčné č. I. ktorým bola škoda spôsobená. Prevádzkovateľ predmetného motorového vozidla mal v čase škodovej udalosti uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z. z. u žalovanej. Jeho nároky na náhradu škody z ublíženia na zdraví sú kryté povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Priamy nárok voči žalovanej ako poisťiteľovi mu vyplýva z ust. § 15 zákona č. 381/2001 Z. z.

V dôsledku úrazu utrpel pomliaždenie hrudnej a brušnej steny, zlomeninu rebier 3-8 vľavo, poúrazové krvácanie do hrudníka, poúrazový pneumotorax, pomliaždenie a natrhnutie pľúc, rany na hlave a ľavej hornej končatine s následkami obmedzenia pohyblivosti ramenného, členkového a bedrového kĺbu, obrnu lakťového nervu, obmedzenia pohyblivosti kolenného kĺbu, straty sleziny a jazvy na bruchu, dolnej ľavej končatine a na tvári. V ústavnom ošetrovaní bol od 3. 7. 2010 do 13. 8. 2010, opätovne od 19. 8. 2010 do 28. 8. 2010 a od 17. 10. 2011 do 20. 10. 2011. Lekárskymi posudkami vypracovanými primárom MUDr. Jozefom Bujňákom z FNsP Prešov 9. 11. 2011 a 13. 4. 2012 bolo bodové hodnotenie bolestného stanovené na 1777,50 bodov a hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia na 2460 bodov. Vychádzajúc z výšky náhrady za jeden bod podľa ust. § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. nárok na náhradu za bolesť predstavuje 27 337,95 eur (rozhodné obdobie rok 2010, hodnota 15,38 eur á 1 bod), nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia 38 671,20 eur (rozhodné obdobie rok 2010, hodnota 15,72 eur á 1 bod). 5. 12. 2011 a 10. 5. 2012 si svoje nároky uplatnil u žalovanej. Žalovaná nároky uspokojila iba čiastočne. 27. 2. 2012 mu poskytla plnenie za bolesť vo výške 25 647 eur. Žalobou si uplatnil nárok na náhradu za bolesť vo zvyšnej časti predstavujúcej 1 690,95 eur a nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 38 671,20 eur. Listom z 10. 5. 2012 žalovanej navrhol uzavretie dohody podľa § 6 ods. 1 v spojení s

§ 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a zvýšenie základnej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50 %, čo predstavuje pri bodovom hodnotení 2640 bodov zvýšenie o 19 335,60 eur (50 % z 38 671,20 eur). Úraz s vážnymi následkami pre ďalší život utrpel vo veku 44 rokov. Jeho následkom sa stal invalidným s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 65 %, čiastočne nesebestačným, odkázaným na pomoc inej osoby, natrvalo vylúčeným z doterajšieho plnohodnotného osobného a spoločenského života. Žalobou si preto uplatňuje aj nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50 %, čo predstavuje 19 335,60 eur. 17. 5. 2012 si podľa § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka u žalovanej uplatnil aj nárok na náhradu nákladov spojených s liečením vo výške 633,07 eur, pozostávajúci z nákladov za lieky, rehabilitačné oblečenie, liečebné a rehabilitačné pobyty a cestovné náklady tak, ako ich v predložených listinných dôkazov špecifikoval. Tento nárok žalovaná uspokojila iba čiastočne tak, že 6. 8. 2012 mu poukázala 544,79 eur. Žalobou si uplatňuje nárok na náhradu týchto nákladov vo zvyšnej časti 88,28 eur.

Písomným podaním doručeným súdu pred prvým pojednávaním 7. 9. 2012 žalobca oznámil, že žalobu sčasti ohľadne sumy 38 672 eur berie späť a požiadal o zastavenie konania v tejto časti. Späťvzatie žaloby odôvodnil tvrdením, že žalovaná mu 30. 8. 2012 oznámila, že náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 38 672 eur mu vyplatí. Spolu s podaním predložil súdu listinný dôkaz „Oznámenie o poistnom plnení“. Trval na zaplatení úrokov z omeškania so zaplatením tejto náhrady za dobu od 10. 8. 2012 do 31. 8. 2012.

Uznesením z 25. 10. 2012 č. k.: 4C 108/2012 - 82 súd podľa § 96 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku konanie sčasti, ohľadne ktorej žalobca zobrať žalobu späť zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20. 11. 2012.

V rámci prípravy pojednávania súd doručil žalobu na vyjadrenie žalovanej. Žalovaná v svojom vyjadrení z 28. 9. 2012 navrhla žalobu zamietnuť. Namietla nedostatok svojej pasívnej legitímácie v konaní s odôvodnením, že poškodený nemá právo na náhradu škody na zdraví priamo voči poisťovateľovi a pasívne legitimovaným je len škodca. Uviedla, že po prešetrení poistnej udalosti boli pri jej likvidácii upravené položky posudku o bolestnom z 9. 11. 2011 č. 86b, č. 90b a 90i tak, že nebolo zohľadnené navýšenie týchto položiek. Preto náhradu za bolesť žalobcovi vyplatila iba v sume 25 647 eur. Náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcovi vyplatila podľa ohodnotenia v lekárskom posudku z 13. 4. 2012 vo výške 38 672 eur, o čom bol žalobca informovaný listom

z 13. 8. 2012. Namietala dôvodnosť žalobcom požadovaného zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia o 50 % s odôvodnením, že takéto zvýšenie nie je primerané poklesu schopnosti žalobcu vykonávať zárobkovú činnosť o 65 %. Navrhla zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia o 25 %. Uviedla, že žalobcovi tiež vyplatila náhradu nákladov spojených s liečením vo výške 544,79 eur s tým, že mu nepriznala požadovanú náhradu lieku Revital-mult. malé hviezdčky, kozmetických prípravkov, obuvi a oblečenia.

V priebehu ďalšieho konania po začatí pojednávania žalobca podaním doručeným súdu 15. 8. 2013 opakovane zobral žalobu späť, a to ohľadne nároku na náhradu nákladov spojených s liečením vo výške 28,36 eur (položky č. 2 a 11 - multivitamín, položka č. 17 - sensodyne rapid) spolu s jeho príslušenstvom. Požiadal o zastavenie konania v tejto časti. Ďalším podaním doručeným súdu 4. 3. 2014 žalobca zobral žalobu späť aj ohľadne doposiaľ nevyplatenej časti nároku na náhradu za bolesť vo výške 1 690,95 eur spolu s jej príslušenstvom a požiadal aj v tejto časti konanie zastaviť. Späťvzatie žaloby v časti nároku na náhradu bolestného odôvodnil pracovnou vyťaženosťou MUDr. Jozefa Bujňáka, lekára, ktorý posudok o bolestnom vypracoval, a ktorý sa nemôže dostaviť na pojednávanie.

Uznesením z 11.4.2014 č. k.: 4C 108/2012 - 205 súd podľa § 96 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku konanie zastavil aj ohľadne časti nároku na náhradu nákladov spojených s liečením vo výške 28,36 eur s jeho príslušenstvom a ohľadne nároku na náhradu za bolesť vo výške 1 690,95 eur s príslušenstvom. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29. 5. 2014.

Predmetom konania po vyššie uvedeným úpravách žaloby ostal nárok žalobcu na náhradu za 50 % zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 19 335,60 eur, nárok na zaplatenie úrokov z omeškania so zaplatením náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 38 672 eur vo výške 8,75 % za dobu od 10. 8. 2012 do 31. 8. 2012, a nárok na náhradu nákladov spojených s liečením vo výške 59,92 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % za dobu od 7. 8. 2012 do zaplatenia.

Žalovaná v konaní namietala (okrem iného) nedostatok svojej pasívnej legitímácie s odôvodnením, že poškodený nemá právo uplatniť svoj nárok na náhradu škody na zdraví spôsobenej prevádzkou motorového vozidla priamo voči poisťovateľovi. Súd sa preto ako prvou zaoberal touto námietkou žalovanej. Námietku súd neakceptoval s poukazom na nasledujúcu právnu úpravu:

Podľa ust. § 822 Občianskeho zákonníka z poistenia zodpovednosti za škodu má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poisťiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

Podľa § 823 Občianskeho zákonníka náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 písm. a) zákona č.381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej zákon o povinnom poistení) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Poistený má z poistenia právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o povinnom poistení náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 28 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení právne vzťahy vzniknuté zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla do 31. 12. 2001 sa spravujú podľa doterajších predpisov.

V danej veci k poistnej udalosti malo dôjsť 3. 7. 2010. Preto na právne vzťahy zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu vzniknuté počnúc dňom 3. 7. 2010 sa vzťahuje cit. ust. § 15 ods. 1 zákona o povinnom poistení. Podľa tohto ustanovenia poškodený je oprávnený uplatniť si svoje nároky náhradu škody na zdraví priamo voči poisťovateľovi a je povinný svoje nároky preukázať.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd v danej veci vykonal dokazovanie a rozhodol na základe nasledujúcich skutočností:

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalovaná uzavrela poisťnú zmluvu č. 6556784864, predmetom ktorej je poisťenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Renault Megane evidenčné č. I.. Nebolo tiež sporné, že škoda na zdraví, ktorá žalobcovi vznikla pri poisťnej udalosti 3. 7. 2010, bola spôsobená prevádzkou tohto motorového vozidla. Tieto skutočnosti neboli dokazovaním vykonaným v konaní spochybnené. Žalovaná niektoré nároky žalobcu na náhradu škody na zdraví, príp. ich časť, z titulu poisťenia tejto zodpovednosti pred začatím konania a v jeho priebehu uhradila.

Súd len dodáva, že zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 1T 24/2011 vyplýva, že trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok z 27. 4. 2011 č. k.: 1T 24/2011 - 362 bol M., nar.XX. X. XXXX, trvale bytom B., študent UMB Banská Bystrica, uznaný vinným, že dňa 3. 7. 2010 okolo 14.30 hod. viedol po štátnej ceste od Kežmarku do obce Huncovce osobné motorové vozidlo zn. Renault Megane, evidenčné číslo I., kde v blízkosti motorestu Karpaty pri prejazde pravotočivou zákrutou v dôsledku nevenovania sa plne vedeniu motorového vozidla a situácii v cestnej premávke prešiel s vozidlom do protismeru, kde došlo k zrážke s protiidúcim motorovým vozidlom zn. Škoda XXXL, evidenčné číslo O. vedeným B. pričom pri zrážke po odhodení vozidla zn. Renault Megane do pravého jazdného pruhu došlo k zrážke s tam idúcim motorovým vozidlom zn. Peugeot 407 evidenčné číslo I., vedeným vodičom W., pričom pri nehode došlo k vzniku zranení osôb idúcich v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda evidenčné číslo O., a to (okrem iných) aj B., ktorý utrpel zranenia - roztrhnutie sleziny, zlomeninu 2., 3., 7., 9. a 114. rebra vľavo s pomliaždením pľúc a zakrvácaním obojstranne a únikom vzduchu vľavo, zlomeniny lopatky vľavo, panvového kruhu, ľavej stehennej kosti, vnútorného členka ľavého predkolenia, tržno-zmliaždené rany tváre vľavo a na ľavom predlaktí, ktoré si vyžadovali práceneschopnosť v trvaní 6 mesiacov, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. h) Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 17. 6. 2011.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorázovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie spoločenského uplatnenia.

Podľa § 449 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č.437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej zákon č. 437/2004 Z. z.) náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorázovo; musí byť primeraná následkom a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú stanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

Podľa § 5 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z. z. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8). Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom SR za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa ods. 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznaná invalidita, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

V danej veci účastníci neučinili sporným lekársky posudok o ohodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia u žalobcu z 13. 4. 2012 vypracovaný MUDr. Jozefom Bujňákom, primárom oddelenia úrazovej chirurgie FNsP v Prešove, ktorým lekár sťaženie spoločenského uplatnenia u žalobcu ohodnotil za

použitia ust. zákona č. 437/2004 Z. z. na celkom 2460 bodov. Žalobca vychádzajúc z toho lekárskeho posudku sa pôvodne žalobou domáhal na žalovanú náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 38 671,20 eur (2460 bodov x 15,72 eur). Žalovaná lekársky posudok z 13. 4. 2012, ako aj žalobcom požadovanú výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia zodpovedajúcu bodovému ohodnoteniu v tomto posudku, akceptovala a v priebehu konania poskytla žalobcovi poistné plnenie z titulu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 38 672 eur. Predmetom konania ostal nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa cit. § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z.

Žalobca požadoval zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v maximálnom zákonom stanovenom rozsahu 50 %. Za dôvody hodné osobitného zreteľa pre takéto zvýšenie považoval priznanú invaliditu s poklesom vykonávať zárobkovú činnosť o 65 % a ťažké zdravotné postihnutie s mierou funkčnej poruchy 50 %. Poukazoval tiež na skutočnosti, že úraz utrpel vo veku svojich 44 rokov, pred úrazom bol zdravý, vo výbornej fyzickej kondícii, keďže pracoval v náročnom pracovnom prostredí, a na svoje obmedzenia nielen v pracovnom, ale aj v rodinnom živote, osobných záľubách, v kultúrnom a športovom živote.

Žalovaná za primerané 65 % poklesu schopnosti žalobcu vykonávať zárobkovú činnosť ako aj ďalším jeho obmedzeniam považovala zvýšenie v rozsahu 25 %.

Z lekárskeho posudku o sťažení spoločenského uplatnenia z 13. 4. 2012 vyplýva, že sťaženie spoločenského uplatnenia u žalobcu v dôsledku predmetnej poistnej udalosti spočíva v obmedzení pohyblivosti ľavého ramenného kĺbu, ľavého bedrového kĺbu a ľavého kolenného kĺbu ľahkého stupňa, obmedzení pohyblivosti ľavého členkového kĺbu stredne ťažkého stupňa, v obrne ľavého lakťového nervu a obrne ihlicového nervu na ľavej dolnej končatine, v strate sleziny a jazvách na bruchu, ľavej dolnej končatine a tvári.

Z odborného posudku o invalidite súd zistil, že posudkový lekár Sociálne poisťovne, pobočky Prešov, 14. 6. 2011 uznal žalobcu za invalidného podľa § 71 ods. 1 zákona 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, nakoľko pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou s mierou poklesu v percentách 65 %. Podľa toho posudku žalobca môže vykonávať len ľahšie fyzické práce v prostredí bez dlhšej chôdze a státi, s možnosťou menenia polôh (napr. v sklade, pri výdaji materiálu, v chránených dielnach, ako kurič v plynovej kotolni a pod.).

Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie, Bratislava, z 14. 7. 2011 č. 680 229 6677, súd zistil, že na základe uvedeného odborného posudku žalobcovi bol počnúc dňom 24. 5. 2011 priznaný invalidný dôchodok vo výške 245,50 eur mesačne.

Z posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny z 27. 7. 2011 č. 1/2011/023289-001 súd zistil, že žalobca je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50 %. Podľa posudku má obmedzenú pohybovú schopnosť a zníženú fyzickú výkonnosť. Netoleruje dlhšie státi a dlhšiu chôdzu. Pri chôdzi je odkázaný na francúzsku barlu. Žalobcovi neboli priznané žiadne kompenzácie tohto postihnutia z dôvodu, že nemá narušenú oblasť mobility tak, aby ho obmedzovala k prístupe k prostriedkom hromadnej dopravy a tak odôvodňovala jeho odkázanosť na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Miera jeho komunikačných, orientačných a duševných schopností nie je narušená. Schopnosť sebaobsluhy nemá obmedzenú v závažnej miere (jedná sa o stupeň I.), pričom v súčasnosti je potrebná pomoc žalobcovi poskytovaná zo strany blízkych príbuzných. Žalobca nie je odkázaný na sprievodcu.

Z výpovede žalobcu vyplýva, že pred nehodou pracoval ako zvärač a zámočník, vykonával práce aj vo výškach. Po úraze sa zamestnal ako školník na čiastočný 4-hodinový úväzok. Je schopný vykonávať iba ľahšie veci, umyje sa, oblečie. Nákupy nosí iba v pravej ruke. Pred nehodou hrával rekreačne hokej a futbal. Robil tiež dobrovoľného hasiča. S manželkou chodili tancovať. Od nehody sa nemôže týmto činnosťami venovať. Nemôže šoférovať na dlhšie trate, netrúfa si. Má bolesti v ruke, kolene, panve. Na práce v domácnosti, ktoré si robil predtým sám, musí volať synových kamarátov a rodinu. Nemôže robiť už v záhrade, zohnúť sa, kľaknúť, vyjsť na rebrík, dlhšie stáť, zohýnať sa. Od nehody pociťuje psychické problémy.

Z výpovede svedkyne I., manželky žalobcu, vyplýva, že so žalobcom sú manželmi 21 rokov. Majú 2 deti, dospelého syna a 13 ročnú dcéru. Nehoda zanechala následky na všetkých. Manžel poupratuje, umyje riad, povysáva, ale práce ako maľovanie už nevláda. Nemôže robiť v záhrade. Preto prestali sadiť. Po nehode je strašne nervózny. Ma strach sadnúť do auta. Dlhšie trasy fyzicky nezvláda. Pred nehodou chodili s deťmi na výlety, na rôzne zámky a hrady. Bežné trasy, ako na nákup do Prešova alebo na návštevu k svokre zvládne. Akýkoľvek šport u manžela neprichádza do úvahy. Musel zmeniť zamestnanie. Aj keď vykonáva ľahšie zamestnanie (školník - údržbár), bolí ho ruka aj noha. Predtým vykonával náročnú prácu, montoval lešenia, železné konštrukcie. Preto musel chodiť na pravidelné lekárske prehliadky. Po spoločenskej stránke už nežijú ako predtým. Manžel nechce nikam chodiť.

Z výpovede svedka Y., brata žalobcu vyplýva, že žalobca bol u neho zamestnaný ako montážnik oceľový konštrukcií v rokoch 2008 - 2010. Bol aj elektrikárom. Bol dobrým šoférom. Robil vo výškach na lešeniach a plošinách. Výškové práce mu nerobili žiadne problémy. Po nehode skúšal ešte nejaké ľahšie práce. Nezvládal však už chodenie po schodoch, ani poriadnu chôdzu. Po nehode je podráždený a nervózny. Predtým bol taký „kľudas“, nič ho nedokázalo rozhádzať. Bol domáci „kutíl“. Bavila ho elektronika.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva skutočnosť, že žalobca sa v dôsledku nehody stal invalidným. Zákon č. 437/2004 Z. z. uznanie invalidity výslovne považuje za dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý zakladá nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Preto súd pri posudzovaní nároku žalobcu na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vychádzal zo záveru, že v danej veci existuje dôvod pre takéto zvýšenie. Rozsah zvýšenia náhrady zákon č. 437/2004 Z. z. ponecháva na súd s tým, že stanovuje maximálnu hranicu zvýšenia, a to 50 %. V danej veci súd za primerané zdravotnému stavu žalobcu a povahe následkov jeho poškodenia vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností považoval zvýšenie o 40 %, a to s prihliadnutím na nasledujúce skutočnosti:

Žalobca úraz utrpel vo veku 42 rokov ako ženatý muž s dvoma deťmi. V dôsledku úrazu má obmedzenú pohybovú schopnosť a zníženú fyzickú výkonnosť. Miera poklesu jeho zárobkovej schopnosti je o 65 %, čo mu ešte umožňuje vykonávať ľahšie fyzické práce v prostredí bez dlhšej chôdze a státi, s možnosťou menenia polôh. Žalobca pracuje na 4-hodinový úväzok ako školník - údržbár. Obmedzenie schopnosti sebaobsluhy u žalobcu zodpovedá úrovni I. stupňa. Žalobca nemá narušené komunikačné, orientačné a duševné schopnosti, ani oblasť mobility tak, aby ho obmedzovala k prístupu k prostriedkom hromadnej dopravy. Súd dáva do pozornosti, že už odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 38 672 eur, ktoré žalovaná žalobcovi poskytla, samo o sebe predstavuje náhradu za preukázateľné obmedzenia a nepriaznivé dôsledky úrazu pre žalobcu spočívajúce v obmedzení jeho pohyblivosti a fyzickej výkonnosti, a tým možnosti plne uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Zvýšenie tejto náhrady predpokladá existenciu ďalších skutočností ako dôvodov hodných osobitného zreteľa umožňujúcich záver, že obmedzenia nie je možné plne vyjadriť odškodnením len vo výške zodpovedajúcej bodovému ohodnoteniu v lekárskom posudku. V danej veci za takéto dôvody súd považoval skutočnosť, že žalobca sa stal invalidnou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. Vzhľadom na jeho celkový zdravotný stav a povahu následkov poškodenia jeho zdravotného stavu spôsobeného úrazom však súd považoval za primerané zvýšenie v rozsahu 40 %.

Preto súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu za zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 15 468,80 eur, čo predstavuje 40 % zo sumy 38 672 eur (výrok I.). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol (výrok IV.).

Predmetom konania bol tiež nárok na náhradu nákladov spojených s liečením žalobcu vo výške 59,92 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi žalobcom požadovanou celkovou náhradou týchto nákladov písomne špecifikovanou v konaní pod položkami č. 1 - 35 a sumou, ktorú žalovaná uhradila žalobcovi vrátane sumy, ohľadne ktorej súd konanie sčasti zastavil. Suma 59,92 eur pozostáva z nákladov na zakúpenie oblečenia pred nástupom na rehabilitačnú liečbu v NRD Kováčová vo výške 43,92 eur (položky č. 3 - 5), zo sumy 1,25 eur za nákup Alpy (položka č. 6), zo sumy 13,20 eur za kúpu prípravku Menalind proti preležaninám (položka č. 8) a zo sumy 1,55 eur za liek Karbotox na črevné problémy (položka č. 9). Žalobca vynaloženie týchto nákladov doložil v konaní listinnými dôkazmi. Žalovaná písomným podaním doručeným súdu 5. 11. 2013 oznámila, že z dôvodu hospodárnosti konania nárok

v tejto časti nenamieta. Preto súd vychádzajúc z nespornosti tohto nároku uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi aj náhradu týchto nákladov spojených s liečením v celkovej výške 59,92 eur (výrok III.).

Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa toho zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o povinnom poistení poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie, a do 3 mesiacoch odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný.

Podľa § 11 ods. 7 zákona o povinnom poistení poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z toho rozhodnutia nevyplýva iná lehota.

V danej veci sa žalobca domáhal zaplata úrokov z omeškania s vyplatením poistného plnenia titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 38 672 eur za dobu od 10. 8. 2012 do 31. 8. 2012 a titulom náhrady nákladov spojených s liečením vo výške 59,92 eur od 7. 8. 2012 do zaplata.

Z písomného podania datovaného 10. 5. 2012 vyplýva, že žalobca týmto podaním žalovanej oznámil, že v súvislosti s poistnou udalosťou z 3. 7. 2010 si uplatňuje nárok na poistné plnenie z titulu náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia podľa lekárskeho posudku z 13. 4. 2012, ktorým bolo sťaženie ohodnotené na 2460 bodov, vo výške 41 721,60 eur. Podľa obsahu podania jeho prílohou bol lekársky posudok z 13. 4. 2012.

Z písomného podania žalovanej datovaného 30. 8. 2012 a dokladu o jeho podaní vyplýva, že žalovaná 31. 8. 2012 žalobcovi oznámila ukončenie prešetrovania poistnej udalosti 28. 8. 2012 a poskytnutie poistného plnenia titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na základe predloženého posudku z 13. 4. 2012 vo výške 38 672 eur.

Podľa citovanej právnej úpravy poisťovateľ je povinný poskytnúť poškodenému poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie, pričom poisťovateľ má povinnosť prešetrovanie ukončiť do 3 mesiacov od oznámenia poškodeného o poistnej udalosti a oznámiť poškodenému výšku plnenia. V danej veci vychádzajúc zo skutočnosti, že žalobca žalovanej oznámil poistnú udalosť 10. 5. 2012, žalovaná mala povinnosť poistné plnenie poskytnúť najneskôr do 26. 8. 2012 (15 dní po uplynutí 3-mesačnej lehoty na prešetrovanie plynúcej od 11. 5. 2012 do 11. 8. 2012). Preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške stanovenej predpismi hmotného práva (§ 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.) počnúc dňom 27. 8. 2012 do 31. 8. 2012, do ktorého žalobca úrok požadoval, a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II. a IV.).

Z písomného podania datovaného 17. 5. 2012 vyplýva, že žalobca týmto podaním žalovanej oznámil, že v súvislosti s poistnou udalosťou z 3. 7. 2010 si uplatňuje nárok na náhradu nákladov spojených s liečením v celkovej výške 633,07 eur. Podľa obsahu podania prílohou bola písomná špecifikácia týchto nákladov a doklady o ich zaplatení.

Z písomného podania žalovanej datovaného 6. 8. 2012 a dokladu o jeho podaní vyplýva, že žalovaná 7. 8. 2012 žalobcovi oznámila ukončenie prešetrovania poistnej udalosti dňom 3. 8. 2012 a poskytnutie poistného plnenia titulom náhrady nákladov spojených s liečením vo výške 544,79 eur.

Žalovanej bola povinná poskytnúť poistné plnenie titulom náhrady nákladov spojených s liečením do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu tejto povinnosti, pričom žalovaná mala povinnosť prešetrovanie ukončiť do 3 mesiacov od oznámenia žalobcu o poistnej udalosti. Žalovaná prešetrovanie ukončila 3. 8. 2012 (do 3 mesiacoch od oznámenia). Povinnosť plniť

mala do 15 dní od ukončenia prešetrovania, teda do 18. 8. 2012. Súd preto žalobcovi priznal úrok z omeškania s plnením poisťného plnenia titulom náhrady nákladov spojených s liečením vo výške stanovenej predpismi hmotného práva (§ 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.) počnúc dňom 19. 8. 2012 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti nárok zamietol (výrok III. a IV.).

O trovách konania účastníkov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku s prihliadnutím na § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca žalobu sčasti zobral späť hlavne z dôvodu, že žalovaná zaplatila to, čoho sa domáhal (iba v nepatrnej časti zobral žalobu späť bez ohľadu na správanie žalovanej - bolestné vo výške 1 690,95 eur a náklady spojené s liečením vo výške 28,36 eur). Žalobe, ktorou sa domáhal na žalovanej náhrady za zvýšenie sťaženia spoločenského vo výške 50 % súd vyhovel v rozsahu zvýšenia 40 %. Priznaná výška plnenia však závisela plne od úvahy súdu. Preto súd v danej veci vychádzal zo záveru, že žalobca, ktorý žalobu zobral sčasti späť pre správanie žalovanej, a úspech ktorého vo zvyšnej časti závisel od úvahy súdu, má právo na náhradu nákladov, ktorú účelne vynaložil na uplatnenie svojho práva. Preto súd žalobcovi priznal náhradu trov konania vychádzajúc z hodnoty predmetu sporu v jednotlivých časových obdobiach nasledovne: v dobe od začatia konania do 20. 11. 2012 (deň právoplatnosti uznesenia z 25. 10. 2012 č. k.: 4C 108/2012 - 82) vo výške 59 786,03 eur, od 21. 11. 2012 do 29. 5. 2014 (deň právoplatnosti uznesenia z 11. 4. 2014 č. k.: 4C 108/2012 - 205) vo výške 21 114,03 eur a od 30. 5. 2014 z hodnoty priznanej rozsudkom súdu 15 468,80 eur. Súd pritom vychádzal z vyčíslenia trov konania právny zástupcom žalobcu podaním doručeným súdu 2. 9. 2014 a vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej vyhláška) a žalobcovi priznal trovy nasledovne:

1. Odmena za zastupovanie advokátom:

- prevzatie a príprava zastúpenia 18. 10. 2010 532,77 eur
 - podanie žaloby 27. 8. 2012 532,77 eur
 - písomné podanie (čiastočné späťvzatie) z 5. 9. 2012 532,77 eur
 - písomne podanie vo veci samej s z 20. 11. 2012 336,94 eur
 - porada s klientom (1/3) 12. 2. 2013 112,31 eur
 - účasť na pojednávaní 12. 2. 2013 336,94 eur
 - písomné podanie vo veci samej z 13. 8. 2013 336,94 eur
 - účasť na pojednávaní 13. 9. 2013 336,94 eur
 - písomne podanie (vo veci samej, čiastočné späťvzatie) z 27. 2. 2014 336,94 eur
 - účasť na pojednávaní 11. 4. 2014 336,94 eur
 - účasť na pojednávaní 26. 8. 2014 320,34 eur
- Spolu odmena 4 052,60 eur

2. Náhrady (režijný paušál - § 16 ods. 3 vyhlášky):

- rok 2010 (1 x 7,21 eur) 7,21 eur
 - rok 2012 (3 x 7,63 eur) 22,89 eur
 - rok 2013 (4 x 7,81 eur) 31,24 eur
 - rok 2014 (3 x 8,04 eur) 24,12 eur
- Spolu režijný paušál 85,46 eur

3. Náhrady cestovného (§ 15 vyhlášky):

- dňa 12. 2. 2013 na ceste Košice - Kežmarok a späť motorovým vozidlom zn. AUDI A6, ev. č. I., pri základnej náhrade v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov (ďalej zákona o cestovných náhradách) vo výške 43,92 eur (120 km x 2 x 0,183 eur) a v zmysle ust. § 7 ods. 4 cit. zákona náhrade za spotrebované pohonné látky vo výške 25,61 eur (120 km x 2 x 0,075 l x 1,423 eur) 69,53 eur
- dňa 13. 9. 2013 na ceste Košice - Kežmarok a späť motorovým vozidlom zn. AUDI A6, ev. č. I., pri základnej náhrade v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona o cestovných náhradách vo výške 43,92 eur (120 km x 2 x 0,183 eur) a v zmysle ust. § 7 ods. 4 cit. zákona náhrade za spotrebované pohonné látky vo výške 25,29 eur (120 km x 2 x 0,075 l x 1,405 eur) 69,21 eur
- dňa 11. 4. 2014 na ceste Košice - Kežmarok a späť motorovým vozidlom zn. AUDI A6, ev. č. I., pri základnej náhrade v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona o cestovných náhradách vo výške 43,92 eur (120

km x 2 x 0,183 eur) a v zmysle ust. § 7 ods. 4 cit. zákona náhrade za spotrebované pohonné látky vo výške 24,08 eur (120 km x 2 x 0,075 l x 1,338 eur) 68,00 eur
- dňa 26. 8. 2014 na ceste Košice - Kežmarok a späť motorovým vozidlom zn. AUDI A6, ev. č. I., pri základnej náhrade v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona o cestovných náhradách vo výške 43,92 eur (120 km x 2 x 0,183 eur) a v zmysle ust. § 7 ods. 4 cit. zákona náhrade za spotrebované pohonné látky vo výške 24,41 eur (120 km x 2 x 0,075 l x 1,356 eur) 68,33 eur
Spolu náhrada cestovného 275,08 eur

4. Náhrada za stratu času (§ 17 ods. 1 Vyhlášky):

- cesta na pojednávanie 12. 2. 2013 (Košice - Kežmarok a späť), t. j. 8 polhodín x 13,01 eur 104,08 eur
- cesta na pojednávanie 13. 9. 2013 (Košice - Kežmarok a späť), t. j. 8 polhodín x 13,01 eur 104,08 eur
- cesta na pojednávanie 11. 4. 2014 (Košice - Kežmarok a späť), t. j. 8 polhodín x 13,40 eur 107,20 eur
- cesta na pojednávanie 26. 8. 2014 (Košice - Kežmarok a späť), t. j. 8 polhodín x 13,40 eur 107,20 eur
Spolu náhrada za stratu času 422,56 eur

Spolu + 20 % DPH5 802,84 eur

O trovách štátu súd rozhodol podľa § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a v nadväznosti na výsledok konania rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť trovy štátu spočívajúce vo svedočnom vyplatenom svedkovi Igorovi Bartkovi z rozpočtových prostriedkov súdu na základe právoplatného uznesenia z 28. 4. 2014 č. k.: 4C 108/2012 - 208 vo výške 17,74 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občiansky súdny poriadok) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).